

V O D I Č Z A

OBITELJ

V O D I Č Z A

OBITELJ

Izdavač:

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana
Salt Lake City, Utah

© 2006 Intellectual Reserve, Inc.
Sva prava pridržana
Printed in Germany

Pravo engleskog izdanja odobreno: 2/06
Pravo prevođenja odobreno: 2/06
Naslov izvornika: *Family Guidebook*
Croatian

Sadržaj

»Obitelj: Proglas svijetu«	iv
Ustrojstvo i svrha obitelji	1
Podučavanje evanđelja u domu	4
Ispunjavanje obiteljskih odgovornosti	12
Obuka vodstva	15
Održavanje bogoštovlja kod kuće (za obitelji u izoliranim područjima)	16
Uredbe i blagoslovi svećeništva	18
Nabava crkvenih materijala i pronalaženje podataka o obiteljskom rodoslovlju	26

»Obitelj: Proglas svijetu«

Godine 1995. Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola objavili su proglas »Obitelj: Proglas svijetu«. Ovaj je proglas izjava i ponovna potvrda nauka i postupaka koje proroci opetovano ponavljaju kroz cijelu povijest Crkve. Sadrži načela koja su bitna za sreću i dobrobit svake obitelji. Članovi obitelji trebaju proučiti proglas i živjeti u skladu s njegovim propisima.

»Mi, Prvo predsjedništvo i Vijeće dvanaestorice apostola Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana svečano obznanjujemo da je brak između muškarca i žene određen od Boga i da je obitelj u središtu Stvoriteljeva nauma za vječni cilj njegove djece.

Sva ljudska bića - muško i žensko - stvorena su na sliku Boga. Svatko je ljubljani duhovni sin ili kći nebeskih roditelja i kao takav svatko ima božansku narav i cilj. Spol je osnovna karakteristika svačije predsmrtne, smrtne i vječne osobnosti i svrhe.

U predsmrtnome obitavalištu, duhovni sinovi i kćeri poznavali su i štivali Boga kao svoga Vječnog Oca i prihvatili njegov naum preko kojeg njegova djeca mogu zadobiti fizičko tijelo i steći zemaljska iskustva kako bi napredovali prema savršenstvu i konačno ostvarili svoj božanski cilj kao baštinici vječnog života. Božanski naum sreće omogućuje da se obiteljske veze nastave i nakon smrti. Svete uredbe i savezi dostupni u svetim hramovima omogućuju pojedincima da se vrate u nazočnost Boga, a obiteljima da mogu biti vječno ujedinjene.

Prva se zapovijed koju je Bog dao Adamu i Evi odnosi na njihovu mogućnost roditeljstva kao muža i žene. Mi izjavljujemo da Božja zapovijed njegovoj djeci, da se množe i napuče zemlju, ostaje na snazi. Nadalje izjavljujemo da je Bog zapovjedio da se sveta moć stvaranja koristi samo između muškarca i žene zakonski vjenčanih kao muž i žena.

Mi izjavljujemo da je način na koji se stvara smrtni život određen od Boga. Potvrđujemo svetost života i njegovu važnost u Božjem vječnom naumu.

Muž i žena imaju uzvišenu odgovornost da se vole i brinu jedno za drugo, a i za svoju djecu. 'Djeca su Jahvina baština' (Psalam 127:3, op. prev.) Roditelji imaju svetu dužnost da podižu svoju djecu u ljubavi i pravdnosti, da im ispune fizičke i duhovne potrebe, da ih uče voljeti i služiti jedni druge, da vrše Božje zapovijedi i da budu građani koji poštuju zakone gdje god da žive. Muževi i žene - majke i očevi - držat će se odgovornima pred Bogom za izvršavanje ovih obveza.

Obitelj je određena od Boga Brak između muškarca i žene je osnova

Njegovog vječnog nauma. Djeca imaju pravo biti rođena u savezu braka i podignuta od oca i majke koji u potpunoj vjernosti poštuju bračni zavjet. Sreća će se u obiteljskom životu najprije doseći kada se temelji na učenjima Gospodina Isusa Krista. Uspješni brakovi i obitelji su uspostavljene i oni se čuvaju na načelima vjere, molitve, pokajanja, opraštanja, poštovanja, ljubavi, sućuti, na radu i zdravim rekreativnim aktivnostima. Po božanskoj zamisli, očevi trebaju predsjedavati svojim obiteljima u ljubavi i pravednosti i odgovorni su da pribave sve neophodno za život i za zaštitu svojih obitelji. Majke su primarno odgovorne za odgoj svoje djece. U ovim svetim odgovornostima, očevi i majke su obvezatni pomagati jedno drugome kao ravnopravni supružnici.

Nemoć, smrt ili druge okolnosti mogu zahtijevati pojedinačna prilagođavanja. Kada je potrebno, i šira bi obitelj trebala pružiti pomoć.

Upozoravamo da će pojedinci koji krše savez čudorednosti, koji zlostavljaju bračnog druga ili potomstvo ili koji zanemaruju obavljanje obiteljskih odgovornosti jednoga dana stajati odgovorni pred Bogom. Nadalje, upozoravamo da će raspad obitelji donijeti na pojedince, zajednice i narode nedaće navještene od drevnih i današnjih proroka.

Sve odgovorne građane i vladine službenike pozivamo da promiču mjere koje su osmišljene da podrže i ojačaju obitelj kao osnovnu jedinicu društva.« (*Ensign*, studeni 1995., 102).

Ustrojstvo i svrha obitelji



Ustrojstvo

Obitelj je sveta u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana i ona je najvažnija društvena jedinica u vremenu i vječnosti. Bog je uspostavio obitelji kako bi donijele sreću njegovoj djeci, omogućile im da nauče ispravna

načela u ozračju ljubavi te se pripreme za vječni život.

Dom je najbolje mjesto za podučavanje, učenje i primjenu načela evanđelja. Tu pojedinci uče kako pribaviti hranu, odjeću, krov nad glavom i druge potrepštine. Otac i majka kao ravnopravni partneri trebaju svakom članu obitelji pomoći:

- pronaći istinu i razviti vjeru u Krista
- pokajati se za grijeha, krstiti se za otpust grijeha, postati članom Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana i primiti dar Duha Svetoga
- slušati Božje zapovijedi, marljivo proučavati evanđelje, svakodnevno



moliti osobne molitve i služiti drugima

- pronositi evanđelje
- primiti podarivanje i vjenčati se u hramu s dostojnim partnerom za vječnost, stvoriti sretan dom za obitelj i davati podršku obitelji s ljubavlju i žrtvom



- tražiti podatke o preminulim precima i izvršiti za njih hramske uredbе



- pobrnuti se za hranu nužnu za duhovno, društveno, fizičko i emocionalno zdravlje.

Otac predsjedava nad obitelji i odgovoran je za podučavanje djece i pribavljanje životnih potrepština za obitelj. Dostojan i prikladan otac u Crkvi ima

priliku obnašati svećeništvo, a ono je moć i vlast djelovanja u ime Božje. S tom moću i vlašću otac postaje svećenički vođa svoje obitelji. On vodi svoju obitelj u pripremi za povratak u nazočnost našeg Nebeskog Oca. Njegova je žena njegova najvažnija suradnica, partnerica i savjetnica. Muž i žena trebaju se zajedno savjetovati u svemu što utječe na obitelj i doma.

Otac se treba brinuti za duhovne potrebe svoje obitelji. Treba se pobrnuti da njegova obitelj bude podučena evanđelju Isusa Krista i treba dati sve od sebe da je potakne i pomogne joj slušati Gospodnje zapovijedi.

Otac koji obnaša svećeništvo može blagosloviti članove svoje obitelji i brinuti se za njihove duhovne potrebe. Ovlašću odgovarajućeg svećeništva i *uz odobrenje svojeg svećeničkog vođe*, otac može:

1. davati djeci ime i blagoslivljati ih
2. krstiti djecu (i druge)
3. potvrđivati djecu (i druge) za članove Crkve i podjeljivati im Duha Svetoga
4. podjeljivati svećeništvo svojim sinovima (i drugima) i zaređivati ih u službe u svećeništvu
5. blagoslivljati i dijeliti sakrament
6. posvećivati grobove.

Bez odobrenja od svojeg svećeničkog vođe, otac koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo može posvećivati ulje i blagoslivljati članove svoje obitelji

i druge kada su bolesni i davati im posebne blagoslove u drugim prilikama ako je potrebno. (Pogledajte stranice 18 – 25 u ovom vodiču za upute o obavljanju svećeničkih uredbi i blagoslova.)

Otac se mora pobrinuti za to da njegova obitelj bude aktivno uključena u tri osnovne dužnosti:

1. osobnu i obiteljsku duhovnu i vremenitu pripremljenost
2. pronosjenje evanđelja
3. obiteljsko rodoslovlje i hramske uredbe za žive i mrtve.

Majka je ravnopravna partnerica i savjetnica svojem mužu. Ona mu pomaže podučavati njihovu djecu Božjim zakonima. Ako nema oca u domu, majka predsjedava nad obitelji.

Otac i majka moraju biti ujedinjeni u svrsi. Njihov cilj treba biti da pripreme sve članove obitelji za povratak našem Nebeskom Ocu. Oni trebaju biti ujedinjeni radeći na ostvarenju ovoga cilja. Gospodin je uspostavio Crkvu da pomogne očevima i majkama podučavati obitelj i brinuti se o njoj.

Kad djeca dođu u obitelj, roditelji ih trebaju voljeti, podučavati ih istinama evanđelja i biti primjeri pravednog života. Djeca trebaju naučiti i obdržavati zapovijedi Božje. Oni trebaju poštivati i slušati svoje roditelje.

Snaga Crkve ovisi o obiteljima i pojedincima koji žive u skladu s evanđeljem Isusa Krista. Opseg u kojem obitelj uživa blagoslove evanđelja uvelike ovisi o tome koliko dobro i otac i majka razumiju i vrše osnovne dužnosti kao roditelji. Crkva nikada pred očeve i majke ne namjerava postaviti programe ili odgovornosti koje će ih opteretiti ili obeshrabriti ili uzrokovati da zapuste ove najosnovnije dužnosti.

Svrha

Zato što nas naš Nebeski Otac voli, on želi da postanemo uzvišeni kao što je i on. Kako bi nam pomogao, dao nam je naum koji trebamo slijediti zasnovan na božanskim zakonima istine. Oni koji doznaju za taj naum i vjerno ga slijede, mogu jednoga dana postati poput našeg Nebeskog Oca i uživati u životu kakvim on živi.

Dio nauma bio je da napustimo nebo i dođemo na zemlju. Ovdje stječemo fizičko tijelo, učimo kroz iskustva i dokazujemo se dostojnima ponovnog života u nazočnosti Božjoj. Dokazujemo se dostojnima slobodno odabirući obdržavati njegove zakone. (Vidi Abraham 3:23-25; 2. Nefi 2:27.)

Kako bi nam pomogao da se pripremimo za život s njime, naš Nebeski Otac nas je organizirao u obitelji. Kroz svete uredbe i saveze naše obitelji mogu biti vječno ujedinjene.

Podučavanje evanđelja u domu



Podučavanje djece s ljubaznošću i ljubavlju

Gospodin je zapovjedio roditeljima da svoju djecu podučavaju evanđelju. Rekao je:

»I opet, imaju li roditelji djecu u Sionu, ili u kojem od okola njegovih koji su uređeni, a ne uče ih da shvate nauk o obraćenju, vjeri u Krista, Sina Boga živoga, i o krštenju, i daru Duha Svetoga polaganjem ruku kad navršše osam godina, grijeh nek bude na glavama roditelja.

To nek je, naime, zakon za stanovnike Siona, i u svakom od okola njegovih koji su uređeni.

A djeca njihova imaju biti krštena za otpust grijeha kad navršše osam godina i primiti polaganje ruku.

I oni imaju uz to učiti djecu da mole i da uspravno hode pred Gospodom« (NiS 68:25-28).

Roditelji trebaju podučavati s ljubaznošću i ljubavlju, sjećajući se savjeta apostola Pavla da »[odgajaju svoju djecu] stegom i opomenom Gospodnjom!« (Efežanima 6:4).

Obiteljsko proučavanje Svetih pisama

Mi možemo postati poput našeg Nebeskog Oca i uživati u životu kakvim on živi jedino obdržavajući

zakone na kojima je taj blagoslov zasnovan (vidi NiS 130:20-21). Prije nego što možemo živjeti prema tim zakonima, moramo doznati koji su to zakoni. »Nemoguće je čovjeku spasiti se u neznanju.« (NiS 131:6)

Isus Krist je naš vođa i zakonodavac. On poznaje put i zakone koje moramo obdržavati i pozvao je svakoga od nas da ga slijedimo. Rekao je: »Ja sam put, istina i život... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.« (Ivan 14:6). Kako bismo postali poput našeg Nebeskog Oca i vratili mu se, moramo naučiti učenja Isusova i slijediti ih. Imamo Sveta pisma da nam pomognu naučiti o životu, učenjima i zapovijedima Isusa Krista.

Četiri knjige koje Crkva prihvaća kao Sveta pisma su Biblija, Mormonova knjiga, Nauk i savezi i Dragocjeni biser. One objašnjavaju zakone evanđelja i standarde po kojima možemo mjeriti sve misli, djela i učenja. Pomažu nam učiti o životu i učenjima Isusa Krista i daju nam primjere ljudi koji su imali vjeru u Boga i koji su obdržavali njegove zapovijedi.

Isus nas je podučio da istražujemo i proučavamo Sveta pisma (vidi Ivan 5:39, 3. Nefi 23:1; NiS 88:118).

Obitelji trebaju redovito zajednički proučavati Sveta pisma kako bi naučile i slijedile učenja Gospodina. Roditelji trebaju okupiti svoje obitelji u uobičajeno vrijeme svaki dan radi čitanja i rasprave o Svetim pismima.

Svaki član obitelji koji može čitati treba imati priliku za čitanje iz Svetih pisama.



Član obitelji može prije čitanja Svetih pisama izreći molitvu i pitati Nebeskog Oca da blagoslovi svakoga da razumije što se bude čitalo te da stekne svjedočanstvo o tome. Obitelji mogu održati svoju obiteljsku molitvu nakon čitanja Svetih pisama.

Kako obitelji čitaju i razmišljaju o Svetim pismima, željet će postati više poput Spasitelja i naći će veću sreću i mir u svojem životu.

Pojedinačne i obiteljske molitve

Svatko od nas mora naučiti kroz molitvu razgovarati s našim Ocem na Nebu. On nas voli i želi da razgovaramo s njim. Želi da mu zahvalimo za naše blagoslove i tražimo njegovu pomoć i vodstvo. On će nam pomoći ako budemo tražili. Većina molitava se moli pognute glave i zatvorenih očiju dok klečimo, sjedimo ili stojimo.

Trebamo se sjetiti četiri važna načela kad se molimo:

1. Započinjemo naše molitve obraćajući se našem Ocu na Nebu: »Naš Oče na Nebu...«
2. Zahvaljujemo našem Ocu na Nebu za ono što nam daje: »Zahvaljujemo ti se...«
3. Molimo ga za pomoć koju trebamo: »Molimo te...«
4. Završavamo našu molitvu u ime Spasitelja: »U ime Isusa Krista. Amen.«

Naše molitve ne moraju uvijek slijediti sva četiri koraka, ali one će nam pomoći da naučimo kako se moliti ako ih imamo na umu. Uvijek trebamo započeti i završiti naše molitve prvim i posljednjim korakom, a ono što kažemo između njih ovisit će o tome što osjećamo da je važno. Ponekad ćemo željeti posvetiti veći dio naše molitve zahvaljivanju našem Nebeskom Ocu. U drugoj ćemo prilici željeti posvetiti veći dio naše molitve tražeći njegovu pomoć.



Pojedinačne molitve

Svaka se osoba treba pojedinačno pomoliti barem jednom svako jutro i svaku večer. Roditelji trebaju podučiti djecu da mole osobne molitve čim počnu govoriti. Roditelji mogu naučiti djecu kako se moliti klečeći s njima i podučavajući ih da ponavljaju rečenicu po rečenicu. Uskoro će djeca moći moliti vlastite molitve.

Obiteljske molitve



Svaka obitelj treba imati svakodnevnu obiteljsku molitvu. Cijela obitelj kleči zajedno i glava obitelji govori molitvu ili traži od člana obitelji da to učini. Svatko treba redovito imati priliku da kaže molitvu. Mala se djeca mogu izmjenjivati uz pomoć njihovih roditelja. Vrijeme obiteljske molitve izvrsna je prilika za podučavanje djece kako se moliti te za podučavanje načela kao što su vjera u Boga, poniznost i ljubav.

Posebne molitve

Roditelji trebaju podučiti svoju djecu da je Bog uvijek spreman čuti njihove molitve. Osim njihovih redovitih pojedinačnih i obiteljskih molitava, djeca se mogu moliti kad god trebaju posebnu pomoć ili žele izraziti zahvalnost.

Blagoslov hrane



Roditelji se trebaju pobrinuti da članovi obitelji nauče zahvaliti Bogu za svoju hranu i moliti ga da je blagoslovi prije nego što počnu jesti. Svaka osoba, uključujući malu djecu, treba se izmjenjivati u prinošenju blagoslova. Prinošenje molitve za blagoslov hrane pomaže roditeljima i djeci da nauče biti zahvalni našem Nebeskom Ocu.

Kućna obiteljska večer

Kućna obiteljska večer je za svakoga, uključujući nove bračne parove, očeve i majke s djecom, samohrane roditelje s djecom, roditelje koji nemaju djecu kod kuće, samce u grupama za obiteljsku večer, te one koji žive sami ili sa sustanarima. Svatko će, bez obzira na okolnosti, biti blagoslovljen održavanjem kućne obiteljske večeri. Crkva

ostavlja ponedjeljak navečer slobodnim od drugih aktivnosti tako da obitelji mogu biti zajedno za kućnu obiteljsku večer.



Prvo predsjedništvo je reklo: »Obećavamo vam velike blagoslove budete li slijedili Gospodinov savjet i redovno održavali kućnu obiteljsku večer. Neprestano se molimo da roditelji u Crkvi prihvate svoju odgovornost da svoju djecu poduče načelima evanđelja i služe im kao primjer. Neka vas Bog blagoslovi ustrajnošću u ovoj najvažnijoj dužnosti« (»Message from the First Presidency« *Family Home Evening Resource Book* [1983.] iv).

Kao patrijarh svoje obitelji, otac predsjedava kućnom obiteljskom večeri. U odsutnosti oca, predsjedava majka. Roditelji vode kućnu obiteljsku večer ili određuju člana obitelji da to učini. Oni podučavaju lekciju ili predaju poduku djeci koja su dovoljno odrasla za podučavanje. Svatko tko je dovoljno odrastao treba imati priliku za sudjelovanje. Mlađa djeca mogu pomoći vođenjem glazbe, navođenjem stihova iz Svetih pisama, odgovaranjem na pitanja, držanjem slika,

posluživanjem hrane i molitvom.

Slijedi predložena skica za kućnu obiteljsku večer:

- Uvodna pjesma (obitelj)
- Uvodna molitva (član obitelji)
- Pjesma ili čitanje iz Svetih pisama (član obitelji)
- Lekcija (otac, majka ili starije dijete)
- Aktivnost (predvodi je član obitelji, a svi članovi obitelji sudjeluju)
- Završna pjesma (obitelj)
- Završna molitva (član obitelji)
- Zakuska

Obitelj može održavati kućnu obiteljsku večer na mnogo druge načine.

Svaka aktivnost koja zbližava obitelj, osnažuje njihovu međusobnu ljubav, pomaže im da se približe Nebeskom Ocu i potiče ih da žive pravedno može biti kućna obiteljska večer.

Primjeri takvih aktivnosti uključuju čitanje Svetih pisama, raspravljanje o evanđelju, iznošenje svjedočanstava, vršenje projekta služenja, zajedničko pjevanje, odlazak na izlet, igranje obiteljskih igara i šetnje u prirodi. Svaka kućna obiteljska večer treba uključivati molitvu.

Lekcije za kućnu obiteljsku večer mogu se zasnivati na Svetim pismima, riječima proroka posljednjih dana, posebno govorima s općeg sabora te osobnim iskustvima i svjedočanstvima. Mnoge lekcije trebaju biti usmjerene na

rođenje, život, učenja i pomirenje Spasitelja. *Evandeoska načela, Temelji evanđelja (Gospel Fundamentals), Odani ojeri, Za snagu mladih* te crkveni časopisi sadrže članke i druge podatke o mnogim temama koji mogu biti dio lekcija za kućnu obiteljsku večer.

Slijede predložene teme za razgovor tijekom obiteljske večeri:

- Naum spasenja
- Život i učenja Isusa
- Pokajanje
- Molitva
- Post
- Rijč mudrosti
- Gospodinovi moralni standardi
- Značenje sakramenta
- Desetina
- Zahvalnost
- Poštenje
- Štovanje Boga i poštovanje prema onome što je stvorio
- Priprema za krštenje, zaređenje u svećeništvo ili brak
- Priprema za ulazak u hram
- Čitanje Svetih pisama
- Svetkovanje šabata
- Opraštanje drugima
- Zadobivanje i iznošenje svjedočanstva
- Dijeljenje evanđelja s drugima

- Prikupljanje obiteljske povijesti
- Razumijevanje i prihvaćanje smrti
- Rješavanje obiteljskih problema
- Upravljanje obiteljskim financijama
- Podjela poslova u obitelji
- Zahvalnost za glazbu i uživanje u njoj

Blagdani i osobite prigode

Blagdani i osobite prigode, kao Božić, Uskrs, godišnjica obnove svećeništva, sabori, odlazak člana obitelji na misiju, ili rođenje, krštenje ili zaređenje člana obitelji mogu biti izvrsne prilike za podučavanje istina evanđelja.

Desetina i prinosi



Gospodin je zapovijedio svojem narodu da živi po zakonu desetine te da bude dostojan obećanih blagoslova (vidi Malahija 3:8-11).

Izvrstan trenutak kada roditelji mogu podučiti zakon desetine i prinosa jest kada ih plaćaju. Na djecu utječe ono što vide da njihovi roditelji čine. Djeca koja prime džeparac trebaju od njega

plaćati desetinu. Svako dijete može imati tri različita spremišta za novac: jedan za desetinu, jedan za misiju i jedan za trošenje. Svaki put kada djeca prime novac, trebaju naučiti da prvo stave 10 posto u spremište za desetinu, zatim određen iznos u spremište za misiju a ostatak u spremište za trošenje.

Kad djeca plaćaju desetinu, roditelji ih trebaju podučiti da ispune obrazac za desetinu, stave ga u omotnicu s novcem te da daju ili pošalju omotnicu članu svojeg biskupstva ili predsjedništvu ogranka. Obitelji koje žive u izoliranim područjima trebaju davati desetinu zaduženom svećeničkom vođi.

Razgovori za vrijeme obroka

Obroci mogu biti dobre prigode za razgovor o evanđelju. Mala djeca vole postavljati i odgovarati na pitanja iz evanđelja. Ako ne znaju odgovore, otac ili majka mogu dati kratke odgovore i podučiti evanđelje. Ne treba svaki obrok uključivati razgovor o evanđelju, ali takav razgovor dva ili tri puta tjedno može pomoći obitelji da upozna evanđelje.

Priče za laku noć

Pošto većina djece voli priče za laku noć, one daju izvrsnu mogućnost za podučavanje evanđelja pričajući ili čitajući priče iz Svetih pisama, crkvenih izdanja ili osobnih iskustava. Priče o poštenju, dijeljenju i ljubaznosti podučavaju važna evanđeoska načela.

Zajednički rad



Mnoge prilike za podučavanje evanđelja javljaju se kada obitelji zajedno rade oko kuće. Na primjer, tijekom čišćenja kuće ili rada u dvorištu ili vrtu, roditelji mogu paziti na mogućnosti za razgovor o evanđelju. Dijete će često postavljati pitanja. Roditelji uvijek trebaju uzeti vremena da daju jednostavne odgovore. Primjedbe poput: »Dobar si radnik. Siguran sam da je Nebeski Otac ponosan na tebe« ili »Pogledaj predivne oblake koje je Nebeski Otac stvorio« mogu djeci dati osjećaj zahvalnosti našem Nebeskom Ocu i sigurnost da je on stvaran.

Obiteljska vijeća



Roditelji mogu okupiti članove obitelji u obiteljsko vijeće. Obitelji mogu koristiti ta vijeća da postave obiteljske ciljeve, riješe obiteljske probleme, rasprave o financijama, stvaraju planove, podržavaju i jačaju jedni druge, iznose svjedočanstva i mole se jedni za druge. Vijeće se može održati kad god je potrebno. Roditelji mogu održavati obiteljsko vijeće svake nedjelje ili povezano s kućnom obiteljskom večeri. Poštivanje mišljenja i osjećaja drugih neophodno je za uspjeh obiteljskih vijeća.

Osobni razgovori



Mnogi roditelji otkrivaju da im redoviti osobni razgovori sa svakim djetetom pomažu da se približe svakom djetetu, ohrabre ga i poduče evanđelju. Takvi razgovori mogu biti ozbiljni ili opušteni i mogu se održavati često.

Roditelji trebaju izražavati ljubav prema djetetu i povjerenje u njega, a dijete treba imati priliku da izrazi

svoje osjećaje o bilo kojoj temi, problemu ili iskustvu. Roditelj treba pažljivo slušati i ozbiljno primati djetetove probleme i povjerenje. Roditelj i dijete mogu se moliti zajedno. Problemi koji se na takvom razgovoru otkriju, a uključuju druge članove obitelji, mogu se riješiti na sljedećoj kućnoj obiteljskoj večeri.

Obiteljske aktivnosti

Roditelji često trebaju planirati vrijeme da cijela obitelj nešto radi zajedno.

Izleti, kampiranje, obiteljski projekti, rad u kući i u dvorištu, plivanje, šetnja u prirodi, prikladni filmovi i druga zabava, neke su od mnogih aktivnosti u kojima obitelji mogu uživati zajedno.

Obitelj koja zajedno uživa u aktivnostima osjećat će veću ljubav i sklad. Djeca će biti spremnija slušati svoje roditelje i slijediti njihove savjete ako im se osjećaju bliskijima. Roditelji će moći učinkovitije podučiti evanđelje.



Ispunjavanje obiteljskih odgovornosti



Poslanje Gospodinove Crkve je da pomogne svim ljudima doći Kristu. Obitelji mogu pomoći u ostvarivanju ovoga poslanja kada čine sljedeće:

1. pobrinu se za svoje duhovne i fizičke potrebe i pomognu zadovoljiti potrebe drugih
2. iznose evanđelje drugima
3. pobrinu se da članovi obitelji prime hramske uredbe i pomognu omogućiti ove blagoslove svojim precima koji su umrli.

Duhovne i fizičke potrebe

Duhovne potrebe

Prethodni odsjek ovog vodiča
»Podučavanje evanđelja u domu«

sadrži podatke o tome kako se obitelji mogu brinuti za svoje duhovne potrebe.

Fizičke potrebe

Obitelji se moraju oslanjati same na sebe tako da se mogu pobrinuti za svoje duhovne i fizičke potrebe. Da bi postali samostalni, članovi obitelji moraju biti spremni raditi. Rad je fizički, mentalni ili duhovni napor. On je izvor uspjeha, sreće, samopoštovanja i napretka. Roditelji trebaju težiti tome da budu samostalni i moraju isto tome učiti djecu. Biti samostalan omogućit će im da pomognu onima u potrebi.

Očevi su odgovorni priskrbiti za životne potrebe i zaštitu svojih obitelji. Majke su primarno odgovorne za

odgoj svoje djece. Roditelji se brinu da obitelj ima čisti dom, dobru hranu, odjeću, zdravstvenu i zubnu njegu, mogućnosti obrazovanja, poduku u upravljanju novcem, te, ako je moguće, poduku o tome kako uzgajati nešto svoje hrane. Roditelji trebaju podučiti svoju djecu kako pripremati hranu i kako je sačuvati za kasnije korištenje.

Roditelji trebaju biti spremni naporno raditi kako bi priskrbili za ove fizičke potrebe. »I puštati nećete da vam djeca hodaju gola i gladna.« (Mosija 4:14) Roditelji trebaju planirati i pripremiti se za zadovoljavanje potreba obitelji u vrijeme bolesti, katastrofa, nezaposlenosti ili drugih teškoća. Ako otac ima problema u brizi za fizičke potrebe svoje obitelji, te ako drugi članovi obitelji nisu u mogućnosti pomoći, on može tražiti pomoć preko svećeničkih vođa.

Djeca mogu pomoći u priskrbljivanju za fizičke potrebe svoje obitelji pomažući svojim roditeljima u njihovom poslu, učeći dobro u školi, brinući se za svoju odjeću i drugu imovinu, održavajući sebe i svoj dom čistima i urednima te održavajući dobro zdravlje.

Članovi obitelji trebaju poboljšati svoju sposobnost čitanja, pisanja i osnova matematike te iskoristiti svaku mogućnost da steknu znanje i poboljšaju svoje vještine. Trebaju poštivati Riječ mudrosti i jesti zdravu hranu. Tamo gdje je to moguće, obitelji trebaju uskladištiti godišnju zalihu,

ili onoliko koliko je moguće, osnovnih stvari potrebnih za održavanje života. Članovi obitelji trebaju izbjegavati nepotrebni dug, štedjeti za budućnost, ispuniti sve svoje obveze te mudro koristiti svoja sredstva izbjegavajući razbacivanje.

Roditelji trebaju podučavati svoju djecu da dijele s drugima. Skoro svatko može nešto dati, bez obzira koliko malo imao. Jedan način pomažanja onima u potrebi je post svakog mjeseca i davanje posnog prinosa, što se koristi za prehranu gladnih, davanje skloništa beskućnicima, odijevanje golih i pomoć onima u nevolji. Mi pokazujemo svoju ljubav za Gospodina kada pomažemo drugima. On je rekao: »Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.« (Matej 25:40)

Pronošenje evanđelja



Gospodin je, kroz svoje proroke posljednjih dana, podučio da svaki član Crkve ima odgovornost pronositi evanđelje. »A dolikuje da svatko tko

bijaše opomenut opominje bližnjega svoga.« (NiS 88:81) Alma, prorok u Mormonovnoj knjizi, objasnio je da kad se krstimo trebamo biti voljni »stati kao svjedoci Božji u svako doba, i u svemu, i na svakome mjestu.« (Mosija 18:9)

Članovi obitelji trebaju činiti sve što mogu kako bi pomogli rodbini, prijateljima i susjedima da uče o evanđelju Isusa Krista i blagoslovima koje može donijeti u njihov život. Iznoseći evanđelje roditelji i djeca mogu osnažiti svoja svjedočanstva i donijeti blagoslove evanđelja drugima. Obitelji mogu:

- biti dobar primjer poštujući sve zapovijedi (vidi Matej 5:16)
- biti zahvalne za svoje članstvo u Crkvi (vidi Rimljanima 1:16) i reći drugim ljudima da su članovi
- upitati poznanike žele li znati više o Crkvi
- zatražiti od Gospodina da im pomogne odabrati obitelj ili pojedinca koji je spreman čuti evanđelje
- predstaviti obitelj ili pojedinca Crkvi na neki način, kao na primjer pozivanjem na kućnu obiteljsku večer ili na crkveni sastanak ili aktivnost, dajući im crkvene knjige ili brošure da čitaju, ili razgovarajući s njima o blagoslovima evanđelja
- pozvati obitelj ili pojedinca u svoj dom da ih poduče misionari.

Roditelji imaju odgovornost pripremiti sebe i svoju djecu za služenje

cjelodnevnne misije. Kako bi pripremili djecu, posebno sinove, roditelji trebaju podučavati evanđelje u domu, održavati osobno i obiteljsko proučavanje Svetih pisama i molitve te često razgovarati o odgovornostima i blagoslovima iznošenja evanđelja. Oni mogu podučavati svoju djecu da štede novac za misiju, naporno rade, budu samostalni te da vole druge ljude i služe im.

Hramske uredbe za žive i za mrtve



Dostojni članovi Crkve u hramovima primaju svete uredbe i sklapaju saveze s Bogom. Oni također sudjeluju u obavljanju uredbi za svoje umrle pretke. Tamo gdje je moguće, i otac i majka trebaju steći hramsku preporuku od svojih svećeničkih vođa te ići u hram i primiti svoje hramske blagoslove. Ako ne mogu ići u hram, trebaju živjeti tako da budu dostojni hramske preporuke.

Obitelji imaju svetu odgovornost osigurati da se izvrše hramske uredbe za njihove pretke koji su umrli, a da ih nisu primili. Članovi Crkve koji su primili svoje uredbe trebaju se vratiti u hram koliko god to često dopuštaju vrijeme, sredstva i blizina hrama, kako bi obavljali uredbe za svoje pretke.

Očevi i majke trebaju sakupljati zapise o važnim događajima u svojem životu i životima svoje djece, uključujući potvrde o blagoslovima, krštenjima,

zaređenjima, brakovima i smrtnima; važna pisma; fotografije; izreske iz novina i slične predmete. Oni trebaju sastaviti svoju osobnu povijest te potaknuti svakog člana obitelji da održava osobnu povijest. Oni trebaju pomoći mlađoj djeci da započnu svoju osobnu povijest.

Obitelji trebaju sakupljati podatke o svojim precima te ih sabrati u obiteljsku povijest. Trebaju započeti sabirući podatke o posljednja četiri naraštaja.

Obuka vodstva



Pod upravljanjem vođa okola, misije ili okruga, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija trebaju podučiti roditelje da razumiju i vrše tri osnovne odgovornosti (vidi stranice 00(12-15)). Vođe trebaju podučavati očeve i majke kako voditi svoje obitelji. Ako obitelj živi u izoliranom području, vođe okola, misije ili okruga trebaju se pobrinuti da roditelji razumiju i ispunjavaju svoje odgovornosti.

Održavanje bogoštovlja kod kuće (za obitelji u izoliranim područjima)



Neke obitelji žive u izoliranim područjima i ne mogu redovito dolaziti na sastanke odjela ili ogranka. *Uz dopuštenje predsjednika okola, misije ili okruga*, takve obitelji trebaju održavati nedjeljnu službu u svojem domu. U područjima koja nemaju uspostavljene jedinice Crkve, obitelji trebaju dozvolu predsjednika područja.

Otac ili drugi obnašatelj svećeništva može pripremiti i blagosloviti sakrament ako je dostojan, ako je svećenik u Aronovom svećeništvu ili obnaša Melkisedekovo svećeništvo *i ima dopuštenje od svojih svećeničkih vođa*. Svaki obnašatelj svećeništva može podjeljivati sakrament. Upute za posluživanje sakramenta nalaze se na stranicama 00 (21-23) ovoga vodiča.

Nedjeljna služba bogoštovlja treba biti jednostavna, pobožna i dostojanstvena. Može se sastojati od:

1. Uvodne pjesme
2. Uvodne molitve
3. Blagoslova i posluživanja sakramenta
4. Jedne ili više sljedećih točaka:
 - Jednog ili dva kratka govora ili svjedočanstva
 - Čitanja Svetih pisama i razgovora kao obitelj
 - Lekcije koju daje član obitelji
5. Završne pjesme
6. Završne molitve

Prilikom planiranja nedjeljne službe bogoštovlja, roditelji trebaju tražiti i slijediti vodstvo Duha Gospodnjega. Ljudi iz Mormonove knjige dali su primjer za ovakvu vrstu službe:

»A sastanke bi svoje ... [vodili] već prema djelovanju Duha, i moću Duha Svetoga. Ako bi ih, naime, moć Duha Svetoga navela da propovijedaju, ili da opominju, ili da mole, ili da ponizno prose, ili da pjevaju, oni bi to činili.« (Moroni 6:9)

Obitelj treba koristiti Sveta pisma kao osnovni vodič. Osim toga mogu koristiti govore s općeg sabora, *Temelje evanđelja (Gospel Fundamentals)*, *Evanđeoska načela*, knjižicu *Odani vjeri*, brošuru *Za snagu mladih*, misionarske letke, crkvene časopise te druge crkvene publikacije i audiovizualne materijale.

Ako nitko u obitelji ne obnaša odgovarajuće svećeništvo, otac ili majka mogu okupiti članove obitelji da pjevaju pjesme, proučavaju Sveta pisma, mole se i zbližavaju se međusobno i s Nebeskim Ocem. Svećenički vođa dodijeljen obitelji treba redovito dogovarati prilike kada obitelj može primiti sakrament.

Roditelji trebaju imati tjedne aktivnosti, poput šetnji, izleta, dobrih filmova, posjeta rodbini, sporta, glazbenih programa i plivanja.

Obitelj treba davati desetinu, posne i druge prinose zaduženom svećeničkom vođi.

Obitelj ne predaje pisane izvještaje Crkvi, ali zaduženi svećenički vođa redovito razgovara s ocem tražeći od njega da izvijesti o svojoj obitelji. Tamo gdje je potrebno, vođe mogu telefonom obaviti ove razgovore.

Svećeničke uredbe i blagoslovi



Svećeničke uredbe su sveta djela koja je dao Gospodin i koja se obavljaju vlašću svećeništva. Svećenički blagoslovi dani su vlašću svećeništva za iscjeljenje, utjehu i ohrabrenje. Braća koja obavljaju uredbe i blagoslove trebaju se pripremiti tako da žive u skladu s načelima evanđelja i nastoje biti vođeni Svetim Duhom. Trebaju obavljati svaku uredbu i blagoslov na dostojanstven način i zadovoljiti određene uvjete. Uredba treba biti:

1. obavljena u ime Isusa Krista
2. obavljena vlašću svećeništva
3. obavljena sa svim potrebnim pravilima, poput korištenja određenih riječi ili korištenja posvećenog ulja

4. odobrena od strane zaduženog svećeničkog vođe koji obnaša odgovarajuće ključeve, ako je potrebno.

Uredbe za koje treba odobrenje svećeničkog vođe su davanje imena i blagoslivljanja djece, obavljanje krštenja i potvrde, podjeljivanje svećeništva i zaređivanje u službu svećeništva, blagoslivljanje i podjeljivanje sakramenta te posvećivanje grobova.

Kada nekoliko braće sudjeluje u uredbi ili blagoslovu, svatko od njih stavlja svoju lijevu ruku lagano na rame brata s njegove lijeve strane. Izbjegava se pozivanje velikog broja obnašatelja svećeništva da sudjeluju.

Uredbe i blagoslovi objašnjeni u ovom odsjeku pomoći će očevima da služe kao patrijarsi u svojim obiteljima.

Davanje imena i blagoslova djeci



»Svaki član Crkve koji ima djecu, nek ih donese k starješinama pred svom crkvom, a oni će na njih polagati ruke u ime Isusa Krista i blagoslivljati ih u ime njegovo.« (NiS 20:70) I skladu s ovom objavom, samo dostojni muškarci koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo mogu sudjelovati u davanju imena i blagoslivljanju djece. *Uredba davanja imena i blagoslova djeteta zahtijeva odobrenje od predsjedavajućeg obnašatelja ovlasti.*

Kod blagoslivljanja novorođenčeta muškarci koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo stanu u krug i drže dijete u svojim rukama. Kad se blagoslivlja starije dijete, braća lagano polažu ruke na glavu djeteta. Osoba koja daje blagoslov:

1. obraća se Nebeskom Ocu
2. navodi da je blagoslov dan ovlašću Melkisedekovog svećeništva
3. daje djetetu ime
4. daje svećenički blagoslov prema poticaju Duha
5. završava u ime Isusa Krista.

Krštenje



Pod ravnanjem predsjedavajućeg obnašatelja ovlasti, dostojan svećenik ili čovjek koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo može obaviti krštenje. Kako bi to učinio, on:

1. stoji u vodi s osobom koja će se krstiti
2. radi praktičnosti i sigurnosti svojom lijevom rukom drži desno zapešće osobe; osoba koja se krsti svojom lijevom rukom drži lijevo zapešće osobe koja je krsti
3. podiže desnu ruku pod pravim kutom
4. navodi puno ime osobe i kaže:
»Kako mi je povjereno od Isusa

Krista, ja te krstim u ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.«
(NiS 20:73)

5. osoba koja se krsti radi praktičnosti se desnom rukom hvata za nos; osoba koja obavlja krštenje stavlja svoju desnu ruku visoko na leđa osobe i potpuno je uranja, uključujući odjeću osobe
6. pomaže osobi da izađe iz vode.

Dva svećenika, ili muškarca koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo, svjedoče svakom krštenju kako bi osigurali da je izvedeno pravilno. Krštenje se mora ponoviti ako riječi nisu izgovorene točno onako kako su dane u Nauku i savezima 20:73 ili ako dio tijela osobe ili odjeća nisu bili potpuno uronjeni. Osoba koja se krsti i osoba koja obavlja uredbu moraju nositi bijelu odjeću koja se ne prozire kad je mokra.

Potvrda



Obraćeni koji su u dobi od devet godina ili stariji, te oni koji imaju osam godina a oba roditelja nisu članovi, potvrđuju se na sakramentalnom sastanku (vidi NiS 20:41). Osmogodišnja djeca mogu biti potvrđena odmah nakon krštenja na mjestu krštenja ako je barem jedan roditelj član Crkve i ako oba roditelja daju dozvolu za krštenje i potvrdu. *Pod vodstvom biskupa ili predsjednika ogranka*, jedan ili više muškaraca koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo mogu obaviti ovu uredbu. Oni lagano polažu ruke na glavu osobe. Onaj koji obavlja uredbu:

1. izgovara puno ime osobe
2. navodi da se uredba obavlja ovlašću Melkisedekovog svećeništva
3. potvrđuje osobu članom Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana
4. daje dar Duha Svetoga govoreći: »Primi Duha Svetoga.«
5. daje svećenički blagoslov prema poticaju Duha
6. završava u ime Isusa Krista.

Podjeljivanje svećeništva i zaređenje u službe svećeništva

Biskup ili predsjednik ogranka nadgleda podjeljivanje Aronovog svećeništva i zaređenja u službe đakona, učitelja i svećenika. Prije nego što je muškarac zaređen u službu Aronovog svećeništva, mora imati razgovor s biskupom

ili predsjednikom ogranka i biti dostojan. Također mora biti podržan na sakramentalnom sastanku. Uz odobrenje biskupa ili predsjednika ogranka svećenik može podijeliti Aronovo svećeništvo drugom muškarcu i zaređiti ga u službu Aronovog svećeništva.



Predsjednik okola ili misije nadgleda podjeljivanje Melkisedekovog svećeništva i zaređenje u službe starješine i velikog svećenika.

Kako bi podijelili svećeništvo ili zaređili osobu u službu svećeništva, jedan ili više muškaraca koji obnašaju potrebno svećeništvo te koje je ovlastio predsjedavajući obnašatelj ovlasti, lagano polažu ruke na glavu osobe. Onaj koji obavlja uredbu:

1. poziva osobu njegovim punim imenom
2. navodi ovlast (Aronovo ili Melkisedekovo svećeništvo) po kojoj se izvodi zaređenje
3. podjeljuje Aronovo ili Melkisedekovo svećeništvo, osim ako nije podijeljeno ranije

4. zaređuje osobu u službu Aronovog ili Melkisedekovog svećeništva i daje prava, moći i ovlast te službe
5. daje svećenički blagoslov prema poticaju Duha
6. završava u ime Isusa Krista.

Sakrament



Sakrament je vrlo sveta uredba. Blagovanje sakramenta daje priliku da se sjetimo života, učenja i pomirenja Isusa Krista. To je vrijeme obnove saveza sklopljenih s Gospodinom u vrijeme krštenja (vidi Mosija 18:8-10).

Učitelji i svećenici mogu pripremati sakrament; svećenici ga mogu blagosloviti; a đakoni, učitelji i svećenici mogu ga posluživati. Braća koja obnašaju Melkisedekovo svećeništvo mogu pripremati, blagosloviti i posluživati sakrament, ali to će činiti jedino ako ima premalo braće s Aronovim svećeništvom. Ako je čovjek počinio ozbiljan prijestup, on ne smije pripremati, blagoslivljati ili posluživati sakrament dok se ne pokaje i razriješi problem sa svojim biskupom ili predsjednikom ogranka.

Oni koji pripremaju, blagoslivljaju ili poslužuju sakrament podjeljuju tu uredbu drugima u ime Gospodina. Svatko tko obnaša svećeništvo treba pristupiti ovom zadatku sa svećanim i pobožnim stavom. Treba biti uredan, čist i skromno odjeven. Osobni izgled treba odražavati svetost uredbе.

Braća koja pripremaju sakrament trebaju to učiniti prije početka sastanka. Oni stavljaju neslomljen kruh u čistu posudu za kruh i stavljaju posudu sa sakramentalnim čašicama u kojima je svježa voda na sakramentalni stol. Oni prekrivaju kruh i vodu čistim, bijelim platnom.

Tijekom sakramentalne pjesme oni za sakramentalnim stolom skidaju platno s posuda za kruh i slamaju kruh na male komade. Nakon pjesme osoba koja blagoslivlja kruh klekne i izgovara sakramentalnu molitvu za kruh. Braća tada poslužuju kruh prisutnima na pobožan i uredan način. Predsjedavajući autoritet na sastanku prvi prima sakrament. Nakon što su svi prisutni imali priliku blagovati kruh, oni koji ga poslužuju vraćaju svoje posude na sakramentalni stol. Oni koji blagoslivljaju sakrament, nakon posluživanja kruha ponovno pokrivaju posude.

Oni za sakramentalnim stolom skidaju platno s posuda za vodu. Osoba koja blagoslivlja vodu klekne i izgovara sakramentalnu molitvu za vodu. Braća tada poslužuju vodu prisutnima. Posude se vraćaju na sakramentalni stol i ponovno pokrivaju.

Braća koja blagoslivljaju i poslužuju sakrament tada se vraćaju na svoja mjesta među vjernike.

Sakrament je namijenjen članovima Crkve, uključujući djecu. Osoba koja vodi sastanak ne smije najavljivati da će sakrament biti poslužen samo članovima; ništa ne smije spriječiti one koji nisu članovi da ga blagaju.

Sakramentalne molitve treba izgovoriti jasno, točno i s dostojanstvom. Ako osoba koja blagoslivlja sakrament napravi grešku u riječima i ne ispravi se, biskup ili predsjednik ogranka traži od njega da ponovi molitvu i izgovori je točno.

Slijedi molitva za kruh:

»O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvojega Isusa Krista, blagoslovi i posveti kruh ovaj dušama svih onih koji ga budu blagovali; da ga jedu na spomen tijela Sina tvojega i posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, da su voljni preuzeti ime Sina tvojega i uvijek ga se spominjati, i obdržavati zapovijedi njegove koje im on dade, da Duh njegov uvijek bude s njima. Amen.« (NiS 20:77 i Moroni 4)

Slijedi molitva za vodu:

»O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvojega Isusa Krista, blagoslovi i posveti [ovu vodu] dušama svih onih koji [je] budu pili; da čine to na spomen krvi Sina tvojega koja je za njih prolivena. Da posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, kako se uvijek spominju njega, da Duh njegov bude s njima. Amen.« (NiS 20:79 i Moroni 5)

Sakrament treba maknuti sa stola što je prije moguće nakon sastanka. Kruh koji preostane može se koristiti za jelo.

Blagoslivljanje i posluživanje sakramenta zahtijeva odobrenje od predsjedavajućeg obnašatelja ovlasti.

Posvećivanje ulja

Jedan čovjek (ili više njih) koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo posvećuje čisto maslinovo ulje za njegovu svetu svrhu pomazivanja bolesnih ili nesrećenih. Onaj koji posvećuje ulje:

1. drži otvorenu posudu s maslinovim uljem
2. obraća se našem Nebeskom Ocu
3. navodi da djeluje ovlašću Melkisedekovog svećeništva
4. posvećuje ulje (ne i posudu) i izdvaja ga za pomazanje bolesnih i nesrećenih
5. završava u ime Isusa Krista.

Posluživanje bolesnima

Samo muškarci koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo mogu posluživati bolesnima ili nesrećanima. Obično dvojica ili više njih poslužuju zajedno, ali i samo jedan obnašatelj može posluživati. Ako posvećeno ulje nije dostupno, muškarac koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo može dati blagoslov vlašću svećeništva.

Otac koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo treba posluživati bolesnim

članovima svoje obitelji. On može zamoliti drugog obnašatelja Melkisedekovog svećeništva da mu pomogne.



Posluživanje bolesnima ima dva dijela: (1) pomazanje uljem i (2) pečačenje pomazanja.

Pomazanje uljem

Jedan čovjek koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo pomazuje bolesnika. Kako bi to učinio, on:

1. stavlja kap posvećenog ulja na glavu osobe
2. lagano polaže ruke na glavu osobe i zove je njegovim ili njezinim punim imenom
3. navodi da pomazuje osobu ovlašću Melkisedekovog svećeništva
4. navodi da pomazuje uljem koje je posvećeno za pomazivanje i blagoslov bolesnih i nesrećenih
5. završava u ime Isusa Krista.

Pečaćenje pomazanja

Obično dva ili više obnašatelja Melkisedekovog svećeništva lagano stavljaju ruke na glavu bolesnika. Jedan od njih pečati pomazanje. Kako bi to učinio, on:

1. poziva osobu njegovim ili njezinim punim imenom
2. navodi da pečati pomazanje ovlašću Melkisedekovog svećeništva
3. daje blagoslov prema poticaju Duha
4. završava u ime Isusa Krista.

Očev blagoslov i drugi blagoslovi utjehe i savjeta



Očev blagoslov i drugi svećenički blagoslovi daju se kako bi se pružilo vodstvo i utjeha prema poticaju Duha.

Otac koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo može dati očev blagoslov svojoj djeci. Takvi blagoslovi posebno mogu pomoći kada djeca odlaze od kuće, kao npr. na školovanje ili na misiju, ili kada počinju raditi, vjenčaju

se, odlaze u vojsku ili se suočavaju s neobičnim osobnim izazovima. Ti blagoslovi mogu obitelji dati veliku snagu. Obitelj može zabilježiti očeve blagoslove u obiteljskim zapisima, ali oni se ne zapisuju u crkvenim zapisima. Roditelji trebaju poticati djecu da traže očev blagoslov u trenucima potrebe.

Dostojni muškarci koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo također mogu dati blagoslove utjehe i savjeta svojim ženama, članovima šire obitelji te drugima koji ih zatraže.

Kako bi dao očev blagoslov, ili druge blagoslove utjehe i savjeta, muškarac koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo, ili sam ili zajedno s jednim ili više dostojnih obnašatelja Melkisedekovog svećeništva, lagano polaže ruke na glavu osobe koja prima blagoslov. Ulje nije potrebno za takve blagoslove. Onaj koji daje blagoslov:

1. poziva osobu njegovim ili njezinim punim imenom
2. navodi da daje blagoslov ovlašću Melkisedekovog svećeništva
3. daje blagoslov prema poticaju Duha
4. završava u ime Isusa Krista.

Posvećivanje grobova

Osoba koja posvećuje grob mora obnašati Melkisedekovo svećeništvo i mora imati odobrenje svećeničkog službenika koji vodi službu.

Kako bi posvetio grob, on:

1. obraća se Nebeskom Ocu
2. navodi da posvećuje grob ovlašću Melkisedekovog svećeništva
3. posvećuje i blagoslivlja grobno mjesto kao počivalište tijela umrle osobe
4. ako je prikladno, moli se da mjesto bude posvećeno i zaštićeno do uskrsnuća

5. moli Gospodina da utješi obitelj i izražava druge misli prema poticaju Duha

6. završava u ime Isusa Krista.

Ako obitelj to želi, osoba (po mogućnosti obnašatelj Melkisedekovog svećeništva) može prinijeti molitvu pored groba umjesto molitve posvećenja groba.

Nabava crkvenih materijala i pronalaženje podataka o obiteljskom rodoslovlju

Mjesni vođe i drugi članovi mogu nabaviti crkvene materijale, uključujući Sveta pisma, priručnike za nastavu, crkvene časopise, hramsko rublje i hramsku odjeću u svojem crkvenom distribucijskom ili uslužnom centru, u distribucijskom centru u Salt Lake Cityju ili kroz službenu crkvenu internet stranicu, koja se nalazi na www.lds.org.

Podaci o obiteljskom rodoslovlju nalaze se na crkvenoj internet stranici za obiteljsko rodoslovlje, koja se nalazi na www.familysearch.org.

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSLEDNJIH DANA

CROATIAN

